

V čem bylo prospěšné „povstání seniorů“

Napětí mezi seniory a svazem visí ve vzduchu už dlouhé týdny. Vše odstartoval záměr oddělit jejich mistrovství od ostatních kategorií. Posadili jsme za jeden stůl prezidenta svazu Petra Odstrčila a zástupce seniorů Zdeňka Přibyla. Vznikl tento dvojrozhovor.

Co se vlastně stalo, že se senioři rozzlobili?

ZP: Objevilo se několik změn, které byly plíživé a ve svém důsledku otevřely principiální problém postavení seniorů. Nejdříve se z uzavřených titulárních soutěží staly otevřené, takže na ně může jet každý, kdo chce, což zkomplikovalo finanční podporu ze strany ČSTS. A pak přišel plán na přesun termínu mistrovství seniorů s tím, že bude probíhat samostatně v jiný den. My nejsme a priori proti, ale je to tak významná změna, že by se k tomu měl vyjádřit svaz jako celek na své výroční konferenci. Zatím jsou MČR koncipována v legislativě jako jednodenní, přesto se rozhodlo jinak a nás se ani nikdo neptal.

PO: Já jsem jako senior také tancoval a seniory občas trénuju, myslím, že jim rozumím. A taky myslím, že svaz pro ně hodně udělal. Před lety zavedl kategorii seniorů jako takovou, podpořil ji a seniorské tancování se u nás velmi rozvinulo. Nevím, zda si to senioři uvědomují, spíš se mi zdá, že ne, a dost mě to mrzí. Oddělení MČR, a to pouze standardního, nastalo proto, že jsme nebyli s to se vejít do jednoho dne. A místo abychom to začali věčně řešit, tak jsme se pohádali a navíc jen na sociálních sítích.

Seniorům vadilo, že to bylo o nich bez nich.

PO: Bylo to plně v pravomoci viceprezidenta pro sport. Tyto pravomoci se dříve nevyužívaly, systém nebyl řízen. Pokud si někdo myslí, že to není správně, pak změníme pravidla a tuto pravomoc mu odeberme, ale nenapadejme ho, že něco řešil. Systém je takto nastaven proto, abychom mohli věci operativně řídit. Já jsem tento systém tvořil a byl bych nerad, kdyby ho někdo vykládal jinak.

ZP: Pro nás je ale opravdu důležité, aby se tyto zásadní změny neděly během sezóny. Původně bylo MČR dokonce odsunuto až na podzim, což by párům zcela nabouralo jejich strategii v kvalifikaci. Desítka se neměla konat vůbec a měla být jen součtem umístění z obou disciplín. My opravdu pouze voláme po tom, aby každá zásadní změna byla nejdříve připravena, pak oznámena, projednána a případně i stínově odzkoušena.

PO: Já v tomto případě nicméně musím trvat na tom, že změna mistrovství z jednodenního na dvoudenní, která nakonec nastala, není zásadní. Skutečně jsme se dostali do situace, že nestihneme MČR za jeden den, a to i kvůli novému systému hodnocení, které je náročnější na čas. A nelze končit v jedenáct večer, pokud chceme mít v televizi důstojný přenos z večerního finále, na kterém ještě zůstali diváci. Rozhodně jsme nemohli čekat na výroční konferenci. Moje zkušenost je navíc taková, že lidé začnou věci řešit až ve chvíli, kdy se jich to osobně dotkne. Do té doby neudělají nic. Čím delší lhůty na vše máme, tím méně se toho vyřeší. To je moje zkušenost za dvacet let ve svazu.

ZP: Daly se například omezit počty párů v jednotlivých kategoriích, tak jak bylo navrhováno původně. V našem „seniorském usnesení“ jsme mimo jiné předložili časový harmonogram jednodenního MČR. Mimochodem seniorské mistrovství začínalo v sobotu v 19 hodin večer a hymna pro mistra ČR v hlavní kategorii zněla ve 20 hodin večer v neděli. Takže za nás jednodenní mistrovství zase takové sci-fi není, chápeme ale potřeby organizátorů a ostatních věkových kategorií.

PO: Vám vadí, že jste neměli diváky, kteří přijdou na ostatní kategorie, ale to je přirozené a nebudeme si to vzájemně vyčítat. Vraťme se k tomu hlavnímu: jak nově ukotvit seniorské tancování. A pokud se o tom rozproudila diskuse, je to jen dobře.

ZP: Dá se to vzít i obráceně. Senioři chtějí zafandit a být publikem pro mladé. Zase tolik publika taneční sport nemá. Navíc trenéři, vedoucí i kolegové tanečníci z klubů chtěli vidět i nás. Souhlasím ale, že diskuse o seniorském tancování je nyní potřeba.

Vy byste souhlasili s odděleným MČR, jak je ostatně v plánu na příští rok?

ZP: Ano, pokud to odsouhlasí výroční konference. Jsme spolek a měli bychom fungovat demokraticky.

PO: Já to tak nevidím, takto nic nedokážeme. Soutěžní systém, soutěžení a sportování není demokratická činnost. Nelze zpochybňovat určité hierarchie rozhodování. Ale pojďme se posunout dál. Myslím, že je zapotřebí vytvořit vizi seniorského tancování.

Jak by měla vypadat?

PO: Moje vnímání současného tanečního světa je, že je rozdělen několika řezy. Máme dvě mezinárodní federace, diskutujeme o tom, jestli jsme sport, nebo umění, ale zásadní řez je veden mezi současným sportovním přístupem mladých generací a obdivem k historickému pojetí společenského tance. Je to přirozený vývoj, který zažívám již poněkolkáté. Otázkou je, kde a jak hluboko by se měl tento řez vést, abychom jej dokázali zvládnout a aby nás úplně nerozdělil. Podle celostátní metodiky sportu končí výkonnostní kategorie a tím státní podpora u dospělých a veteránský sport již žádnou podporu nemá. Obě stránky mají svoji důležitost a pro naše seniory bych měl vizi - být strážci tradic.

Co to konkrétně znamená? Jiný systém hodnocení například?

PO: Nic by se neměnilo, jen bychom si uvědomili ten rozdíl a začali se podle toho chovat. Je třeba vnímat i historické pozadí seniorského tancování, které se rozvinulo od počátku jako byznys, jako další cílová skupina v tanečním marketingu. Proto v něm není místo pro dotace určené na výkonnostní sport.

ZP: To je pravda. Například senioři v Rakousku se rádi finančně podílejí na fungování klubu ve prospěch těch mladších, většinou si to také mohou dovolit. Víme, že nejsme hlavní kategorie, nepotřebujeme si léčit komplexy. Tancujeme proto, že nás to baví a že to svědčí našemu tělu. Na druhé straně, účastníme se velkých soutěží, jako je například GOC ve Stuttgartu a první kola jsou skutečně spíše společenskou záležitostí. Ale někde od semifinále nastává onen řez a je to stále ještě výkonnostní sport. Vždyť nyní tančí seniory často nedávní finalisté svých zemí z hlavní kategorie.

PO: Jistě, je otázka, zda ten řez nevést mezi seniory 1 a 2, o tom se bavme. Víte, já jsem ono povstání seniorů přivítal, protože to vždy povzbudí aktivitu lidí, což je pozitivní věc. Očekával jsem původně, že jako senioři přijdete, protože jste životem otřískaní a větrem ošlehaní

a řeknete: „Kluci, my jsme se vám na to podívali a vy děláte kraviny, my vám pomůžeme to spravit. To bych považoval za skvělý seniorský přístup. Zatím jsem viděl jen snahu kritizovat a něco rozbít, jenže ono se lehce kritizuje, když člověk nemá zodpovědnost.

ZP: My bychom ji rádi přijali. Chtěli bychom například zlepšit fungování dozorčí rady a již jsme učinili konkrétní návrh.

PO: Tak se do toho pusťte. Mně vadilo, že teprve když jsme seniorům šlápli na kuří oko, začali něco dělat.

ZP: V tomto směru ono šlápnutí na kuří oko vlastně taky vítám. Snad se v budoucnu lépe domluvíme a nebude se muset na nikoho a na nic šlapat.

Díky oběma za rozhovor.

Zaznamenala Martina Riebauerová